

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 38. Ait illi Iesus. Amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus rantet, ter me negabis. v. 35.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

te ad immortalitatem, à miserijs ad omnē felicitatem, à luctu ad omne gaudium, tu veni quoq; , veni de libano Ecclesiæ meæ, veni coronaberis Sponsa mea, vade & frue me gloriosissimo Salvatore tuo non in terris modo sed in cœlis. ita fiat. Amen.

§. 37. Respondens autem Petrus, ait illi, et si omnes scandalizati fuerint in te ego nunquam scandalizabor. v. 34.

Audi anima fidelis, Petrus ait ane possibile ut ego possim in homine tam probo, tam sancto in verbis & factis, Domino meo & Deo meo, Propheta tam magno & vero Messia, pro salute nostra misso è cœlis in terram, qui omnia operatur brachio potentæ suæ scandalizari? absit, nimis te benè novi, ô Christe, tuum animum benevolum, benignum, mansuetum sine felle sine dolo perspectum habeo, ex quo igitur possum scandalizari! quidquid est in te id totum sapit bonitatem, sapientiam, justitiam. O miseri mortales nos! quoties imaginamur nobis constantiam in virtutibus? quoties firmiter proponimus de non avertendo animo à Christo Domino? quoties in abundantia consolationis dicimus cum Propheta *Ego autem non movebor in æternum!* & tamen quoties relabimur? & quoties in die, ad horam, ad momentum mutamus propositum? quam cito scandalizamur de proximo? etiam sanctis Dei & electis? de ipsis virtutibus & probitate? ubi nullam causam habemus nisi quia præter vel voluntatem nostram vel opinionem accidit, inde finire & dicta & facta & mores iudicamus proximi!

Heu misero mihi qui toties hæc factitollucurre Deus tantæ infirmitati, in proximo scandalizari veta, & ubi apertè aliter non constat eius dicta semper & facta, & mores bene interpretari, doce me, & mihi in corde dicta iudicium.

§. 83. Ait illi Iesus. Amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet, ter me negabis. v. 35.

Cum assecuracione tanta affirmabat Petro Christus, ut adiungeret formulam *Amen*, & quidem per circumstantias hæc scilicet *noctis*, & *tertio*, & *antequam gallus de nocte cantet*, hinc ipsum adhortando, ne sibi nimium fideret, ne de sua constantia præsumeret, hominem se crederet, valde mutabilem. Petre desine viribus humanis fidere, solus Deus perfectus, constans & immutabilis, tu, ô homo, ad quamvis auram flexibilis es quid igitur tibi fidist? qui nescis quid ferus vesper vehat? desine Petre, & crede te & tua Deo, ipse enim solus est, qui te salvum facere, & constantem in bono proposito virtute potentæ suæ servare potest, & cum ille dicat te erraturum, te male acturum &c, crede ei, crede.

Domini

Domine Deus meus exemplo Petri melius doctus, vires meas sive corporis sive animæ nullas esse, tuam vero potentiam in omnibus mihi adesse, & omni creaturæ in sua operatione necessariam, scio, igitur quid moror? tibi me & omnia mea credo uni, verba actus, cogitationes præsentia & futura tibi offero, tu ea moderare, & rege juxta magnam misericordiam, & voluntatem tuam non meam, si enim non adiuveris me quid sum, aut ero? nihil, terræ inutile pondus massa lutea, mancipium diaboli, perpetuus inferni titio: Ergo me tibi totum credo uni & soli, reje ctis amodo omnibus aliis fulcimentis in quibus temporalem habere possim fiduciam, aut in quibus propriæ vires spe inani me alere consueverunt.

§. 39. *Ait illi Petrus etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo, similiter & omnes discipuli dixerunt. v. 36.*

Petrus animosior factus tam ex memoria suæ prælationis inter discipulos; quam etiam ex communione pretiosi corporis & sanguinis Domini, & cum eo etiam cæteri Apostoli, ex fervore spiritus dicebant singuli, & si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Et Petrus quidem divino ebrius amore serio tunc opinabatur, nunquam se posse separari à Domino suo, nimirum quamdiu mensæ adhuc Dominicæ accumberebat, sed paulo post mensam surgentes, & Domino à mensa ad hortum properante, ubi tentationis locus erat, propter advenientem videlicet ludam cum cohorte militum & tenebrarum principes, ijdem aliter loqui & sentire inceperunt. Dominumque in periculo deseruerunt primum non orando cum eo, deinde dormitando, denique fugâ. Heu inconstantia hominis, si quis vel vino felicitatis potato agilior aut consolatione divina animosior, vel per Sacramenta Dominica excitatior factus sit, quam promptum, quam ferventem animum sentimus? adeo ut etiam paratos videamus, cum Domino in mortem ire, sed recedente felicitate, aut consolatione spiritus, aut adventante qualicumque adversitate, Bonum Deum! quantum mutamus opinionem? quantum verba! voces! affectum! actus!

Deus misereatur nostri, sicut misertus est super Apostolorum inconstantia, & confirmet nos sui solius amore & gratiâ æternâ.

§. 40. *Tunc venit Iesus cum illis in villam qua dicitur Getsemani. v. 37.*

Notandum quod omnes discipuli, Juda excepto, Christum comitati sunt à cona usque ad villam Getsemani tum mote inter discipulos recepto, tum propter iurandum quod fecerant paulo ante in mensa, dicentes: *Et si oportuerit me mori tecum non te negabo.* Jbant itaque ea mente ut ostenderent effe-